

Lý Thánh Tông.

Thánh Tông là đấng minh quân.

Vua nhân, vua dũng thế thế dân hết lòng.

Khi ngài đã lên ngai xong,

Như c ta quố c hữ u, Thánh Tông đi i li n.

Đi i Vi t quố c, khó lòng quên

Thế i này trăm hữ, khố p mi n đứ u an.

Thánh Tông rứ t mứ c đàng hoàng.

Mứ t hôm xét án, các quan đứ đứ y.

Tôi đi n Thiên Khánh thu này.

Có Đệ ng Thiên, con gái ngài h u bên.

Vua ch con r i nói lên

Cho các quan đ ng ch u hai bên r ng.

“Tr m yêu con cũng nh dân.

H m vì trăm h có ph n đ i ngu.

Ph m hình lu t, ph i lao tù.

Tr m th ng l m, t nay dù t i chi.

Cũng cho gi m nh b t đi.”

Lời mở đầu khác là khi đông v.

Năm y trời rét rất ghê.

Thánh Tông báo các quan khắp bên ngoài.

Mấy câu đề ý như vậy :

“Trong cung, trùm áo dày, rét sao !

Nghĩ như ngườu phở trong lao.

Đói cơm, áo chùng thụng nào che thân.

Lời báo trời buồm tay chân.

Như người chửa rồi đả c phở gian ngay.

Mà trời đang rét thế này.

Nhà mà hễ chết, thì ông thay vô cùng”.

Ngài cho tù : chỉ u, chẵn cùng.

Có m ngày hai bà a mà dùng. Quý thay !

Còn vì c binh lính thì ngài.

Đã nh phân hi u và lúc này chia ra.

Có thấy b n b , đó là :

H u, t n, t , h u. Xong chia ra thành.

M t trăm đi i rõ ràng ràng.

M i đi i quân lính chia thành làm hai.

Lính kị, bôn đá đờ đờ y.

Quân nhà Lý có tìng hay và thuôn.

Bên tàu nhà Tống đã tìng.

Học cách bôn đá, luyôn quân thuôn này.

Nghĩ ra cũng vớ vang thay

Còn vớ c vẫn học, thừi này Thánh Tông.